

Mál nr. 34/2013**M****og****Vátryggingafélag v/slysstryggingar ökumanns og eiganda torfæruhjóls****Ágreiningur um bótaskyldu í tengslum við umferðarslys á reiðvegi við Gaddstaðaflatir við Hellu 06.10. 2010, réttindaleysi og ágreiningur um tilkynningarskyldu.****Gögn.**

- 1) Málskot móttakið 23.01. 2013.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 05.02. 2013.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

M féll af torfæruhjóli sem hann ók eftir reiðvegi í samfloti fleiri aðila sbr. fyrirliggjandi gögn. M (tjónþoli) var ekki með ökuréttindi á slysdegi, hann var 16 ára gamall.

M telur að vátryggingafélagið hafi tilkynnt honum of seint þá ákvörðun sína að hafna bótaskyldu og hafi þannig glatað rétti til að bera fyrir sig ábyrgðartakmörkun skilmála. Í annan stað telur M að sök hans hafi verið óveruleg og orsakatengsl séu ósönnuð milli slyssins og brots á varúðarreglu sbr. umfjöllun í málskotinu. Félagið hafi haft vitneskju um “líklegt réttindaleysi” M strax í lok maí 2011. Félaginu hafi borið að tilkynna M að til athugunar væri að bera fyrir sig ábyrgðartakmörkun, það hafi ekki verið gert fyrr en 11.10. 2011 eða tæpum 5 mánuðum eftir slysið. Félagið tilkynnti M svo endanlega ákvörðun sína í janúar 2012. Þá vísar M til þess að þrátt fyrir réttindaleysi þá hafi hann öðlast æfingaleyfi í janúar 2010. Hann hafi ekki veirð óreyndur akstri ökutækja, hvorki torfæruhjóls né bifreiðar. Hann telur að sök hans hafi verið óveruleg sbr. umfjöllun í málskotinu.

Vátryggingafélagið hafnar bótaskyldu sbr. umfjöllun þess í gögnum málsins þ.á m. nefndu bréfi til nefndarinnar. Félagið rekur samskipti sín við M í nefndu bréfi. Óþarft er að geta þeirrar umfjöllunar. Félagið hafnar því að það hafi dregið að ástæðulausu að senda tilkynningu um að “meint réttindaleysi” kynni að hafa áhrif á bótarétt. Lögregluskýrsla hafi ekki borist fyrr en félagið óskaði eftir henni í desember 2011, hún barst félaginu í janúar 2012. Félagið hafnar því að þeir úrskurðir úrskurðarnefndar sem M vísar til í umfjöllun sinni geti verið fordæmi í máli þessu, atvik séu ekki sambærileg.

Félagið hafnar því að sök M geti talist óveruleg. Þær hæfiskröfur sem félagið gerir í varúðarreglu skilmála eru tilgreindar í varúðarreglunni. Ökumaður skuli hafa þau réttindi og þá kunnáttu sem krafist er til þess að aka ökutæki. Það liggur fyrir að M var réttindalaus. Hann hafði ekki þreytt próf til ökuréttinda. M hafi verið að kíkja á umhverfið, verið að meta það og þá hafi hann allt í einu misst vald á hjólinu. Félagið vísar til þess að M segir að hraði hjólsins gæti hafa verið 50 til 70 km/klst. Af þessari háttsemi telur félagið ljóst að M hafi ekki búið yfir nægjanlegri aksturshæfni og ekki haft nauðsynlega þekkingu á ökutækinu og meðferð þess til að stjórna því. Það telur rétt að hafna bótaskyldu með vísan til ákvæðis skilmála og 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Álit.

Með hliðsjón af framkomnum upplýsingum er ekki unnt að telja að vátryggingafélagið hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína til M um hvort það myndi mögulega bera fyrir varúðarreglu skilmála.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum og atvikum öllum verður að telja að orsakatengsl hafi verið á milli réttinda- og reynsluleysis M og slyssins þ.e. að hann missti vald á torfæruhjólinu og féll af því. Sjálfur telur M að hann kunni að hafa verið á um 50 til 70 km hraða þegar óhappið varð. Hann kveðst hafa verið að líta í kringum sig á umhverfið en hann var í samfloti fleiri aðila í umrætt sinn á reiðvegi, sem fyrr segir. Gera verður kröfu um aukna aðgæslu við akstur á slíkum vegi sökum þess hve áhættan er mikil af því að missa vald á hjólinu. Þessa gætti M ekki.

Með hliðsjón af framanrituðu þykir rétt að leggja hluta ábyrgðar á vátryggingafélagið m.ö.o. skerða bótarétt M um helming með vísan til varúðarreglu skilmála og 26. gr. laga um vátryggingarsamninga og sjónarmiða um hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt og hvernig vátryggingaratburður bar að og atvikum að öðru leyti.

Niðurstaða.

Bótaskylda er fyrir hendi sem nemur helming tjóns M.

Reykjavík 26. febrúar 2013

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.